

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Animae Illvstres Ivliae Cliviae Montivm Marchiae
Ravenspurgi Morsae Annexarvmqve Provinciarvm E
Monvmentis Calamo R. P. Theodori Rhay. Societatis Iesv
Redivivae**

Rhay, Theodor

Neobvrgi Ad Danvbium, 1663

Ianvarivs

urn:nbn:de:hbz:466:1-10835

Die I.

DEO OPTIMO MAXIMO, Sanctorum
 omnium sanctissimo Conditori HÆC
 DIES ex merito tribuenda, nomine,
 sanguinéque eius illustri, cuius subinde largi-
 us effusi concretæ gemmulæ, seu guttæ, Düssel-
 dorpiensi in Arce, aureâ hierothecâ inclusæ
 religiosè asservantur. *THESAURUS, QUO NEC*
TERRA DARE, NEC CÆLVM EXPETERE
MAIOREM POSSIT. Ex Sacrarij Dusseldorpiensis
Indice.

II.

APUD CLIVIOS inclitæ eius gentis Au-
 ctoris ac Parentis ÆLII GRAII, vulgò
 Helix de Grail, pervetusta memoria, de cuius
 PROSAPIA, CYGNO, AVREO CORNV, AR-
 MIS, PATRIA, mythologicè multa narrant
 annales, venerandæ antiquitati relinquenda:
 hoc indubitatum, eundem ab naturæ gratiæ-
 que donis, genere, armis illustrem, ductâ BEA-
 TRICE THEODORICI VLTIMI CLIVIE PRÆ-
 BECTI FILIA, ex eadem Theodorum, Gode-
 fridum, Conradum, ut Sanguinis & Patriæ,
 ita & virtutum heredes reliquisse. A RAD-

A

BODO

IANUARIUS.

2
 BODO FRISIÆ tyranno, SLAVIS, WILDEN-
 SIBVS, Christianorum infensissimis hostibus;
 bello laecessitus, ingentes victorias reportavit.
 Regibus Francorum DAGOBERTO & SIGE-
 BERTO armis, Christiano ardore sociatis, ex
 SYRIA, & HISPANIA SARACENOS eiecit, à
 quibus tandem, dum ad NARBONAM numero
 (non animo impar) parvâ manu, DEI causâ,
 Anno DCC. XXXIV. Regiminis tertio &
 vigesimo, leonino planè animo configit, palu-
 dibus interceptus, gloriosâ sibi posterisque
 morte concidit, FIDEI PALMA & NOBILI
 CONSTANTIÆ CORONÂ, vt sperare par est,
 ÆTERNVM DONANDVS. *Ex Wernero Teschen-
 macher Iulie, Clivia laborioso Annalium Scriptore.*

III.

NEOBURGI ad Istrum aulico in Sacello trans-
 Natio CAPITIS Virginis & Martyris Sanctæ
 PERITONIÆ, ex illustri S. VRSULÆ comitatu,
 quæ Crucis signo armata, imperterrito & vul-
 tu, & animo, data cervice Attilæ gladio ca-
 put amisit, *Nobilissima fidei & castitatis victima!*
Ex Aulico eiusdem sacrarij Sanctorum syllabo.

IV.

PUBLICÆ venerationi, DUSSELDORPIANA
 in

in AVLÂ, exponuntur variæ Sanctorum INNOCENTVM *Reliquia*, thecâ aureâ, crystallo pellucidâ impositæ, *Inventus & Ecclesie primi Martyrum Flores. Ex Aula sacrario.*

V.

IN Agro IULIACENSI, beatorum laborum suorum finem invenit S. GERLACVS FALKENBERGIVS amplissimâ fortunâ, bellicâque gloriâ præstans, qui partæ Salutis anno M. CLXXV. IULIACVM ad Equestres ludos abiens, nobilissimæ suæ sponsæ, ipso itinere, insperato mortis accepto nuntio, ita percussus fuit, ut è vestigio hastiludijs neglectis, magnâque pecuniæ vi, per religiosas familias, pauperes, templâque sparsâ, *peregrino schemate Romam, Ierosolymâque Dei, Divorumque* causâ adierit, septem annis, ignotus pauperibus ministrando. Ad Suos in IULIAM rediit, ut omnino *Sponsæ suæ fato* cautior factus, ludentem mortem mundumque luderet, rerum mortalium umbris abdicatis, in eremum ad cælestis vitæ meditationem, & pias latebras se contulit, eximie virtutis *vir, quique* singulari cibi parsimoniâ, assiduâ oratione, diuturnis vigilijs, veste fetis horridâ, vitæque incredibili

A 2

rigore,

rigore non modò IULIAM, sed viciniam etiam omnem in admirationem rapuit. Merita illius B. HILDEGARDI NVMEN aperuit, quando selam maximi splendoris eius virtutibus præparatam, in cælo spectabilem habuit. E vivis ut excessit ad GELDRIÆ & IULIÆ confinia, in oppido GERLACH sepulchrum reperit. Multis miraculis hodie dum illustre. *Neque unquam Orbi tam notus GERLACVS fuisse futurus, nisi tam ignotus vixisset.* Valentinus Leuchtius, D. Molanus, P. Canisius in Martyrologio.

VI.

NEOBVRGI habuit melioris vitæ natales S. HILARIUS è Pannonia Episcopus, Vir & eloquentiæ, & virtutis præstantis, S. HENRICI eius nominis *secundi*, Cancellarius, qui fauente Diuâ KVNIGVNDE PALATINA HENRICVM IMPERATOREM permouit, ut Monasteriũ Monialiũ generis nobilitate & virtute conspicuarum DANV BIO NEOBVRGI imponeret. Et cum omnia vnus (ut Imperatoris Cancellarius) administraret, strenuus iustitiæ, viduarum, & pupillorum Tutor Patérque exstitit. Ad extremum gazas suas omnes vel in pauperum usus, vel ad templorum adyta, piâ prodi-

prodigalitate sparsit; quem Bruschius refert à morte plurimis miraculis clarum, ferè in medio eiusdem *Cœnobij* NEOBURGENSIS honorifico Mausoleo tumulatum, laterique eius post multos annos, eodem die anniuersario junctam quondam ibi *Antistitem* defunctam fuisse MARGARITAM BOIAM plurimarum Virtutum DOMINAM, quam neque hîc seiungendam existimaui. *Bruschius ad annum M. VII.*

VII.

MArgarita hæc P. M. GEORGII, cognomento Diuitis, Ducis Filia, in splendidas opes nata, primo ætatis flore æuo suo pulchritudinis miraculum, Sponso mortali & illustri reiecto, CHRISTVM pulcherrimum ex filijs hominum Sponsum quæsiuit, & in *Altenboenaru* cœnobio cum duabns eiusdem nobilissimi sanguinis sodalibus reperit, pridie Natalis B. Virginis *Parthenonem* ingressa anno Æræ Christianæ M. CCCCXCIV. ibique *auso generoso* Virginem professæ, capillos suos ipsa rescidit, illisque veluti vinculis iam expedita, mundum & res mortalium perosa excessit, omnium virtutum vividum exemplar: & quò altioris erat sanguinis,

hoc *submissiis* se gerebat, neque *ullum* Officij genus ita *abiectum* erat, quod non vt infimæ fortunæ quiuis, *prompta* obiret, siue telæ lauandæ, solandæ, aut exsiccandæ, siue culinæ vasa aut Cubicula pulveribus scopisq[ue] mundanda essent, manum libens applicabat, *memor* se *mox* in puluerem redigendam. Patientiâ, obedientiâ, animi submissione, orationis assiduitate, affectuq[ue] erga inopes adeo *excellebat*, eorum vt in vsum semper loculos circumferret, geniûmq[ue] suum non raro fraudaret, vt esset, vnde pauperes foueret. Quibus in pietatis Studijs, exardescente *Bauarico Bello*, N E O B V R G I a sylon quærere coactâ, & virtutis famâ celebrem *ex merito suo præsidem* moniales fecerunt sed *honoris impatiens* ultro se Magistratu abdicauit, vt omnem excellentiæ, & sacræ vestis etiam splendorem abijceret. In cælum ad *caelestem* Sponsam abiit ipsius Regalibus anno mundi redempti MDXXX, magnificâ cæremonia ad *Mausoleum* S. HILARII Episcopi, tumultata, vsque dum hæresis (& in mortuos impia) anno M. DC. XII. *Lipsana*, templum potius deformando, quam reformando, urnâ unâ amborum CORPORA contemptim includendo, ignobiliori ea loco abdidit.

abdedit. Credo ut nesciens, vel inuita heresis doceret eos in terris non separandos, quos calum fide, meritis, vitæque coniunxisset. Bruschius in eius vita.

VIII.

TREMONIA in MARCHIA, principe vrbis templo, DEPOSITIO S. REINOLDI MARTYRIS, SANGVINIS PALATINI, multarum & victoriarum, & virtutum ducis, vt in nobiliorem transfret familiam, non dubitauit COLONIÆ in sacrosancti PANTALEONIS Coetu purpuram cum ordinis habitu mutare, absolutum religiosæ & priscae sanctitatis speculum, quod ex pulchro flore pessima aranea inuidia venenato suo succo inficere conata est: dum enim instaret & architectos & operarios iustos, in domo Dei construenda tardiores verbis, exemplo, manu frequentius animaret, illâ pro domo Dei susceptâ curâ Fabri murarij, eorumque auxiliares operæ irâ accensæ alapis, verberibus colaphisque grauissimè sæpe sæpius contusum, aquis tandem suffocârunt. Corpus eius in fluuium abiectum à cælesti lumine, frequentique miraculo proditum est. *Rogandus hic Patro-*

nus

mus, ut clientibus suis facem Catholica Religionis perinde accendat. Ex Mart. P. Canis.

VII.

Eodem die festum S. CANVTI Regis Danie & Sclavonia Ducis, Regis Dacia Filij, & Sanguinis Richezae heredis, qui pro Christj nomine ac numine testando sanguinem per ultima supplicia A. S. M. C. XXX. expendit; & ab ALEXANDRO eius nominis III. Pontifice Maximo, Cælitum Albo adscriptus est.

XI.

IN EYFLIA STEINFELDI *Instituti PRÆMONSTRATENSIS ABBATIA, Festa dies S. S. Martyrum POTENTINI Diaconi, FELICIS Sacerdotis, SIMPLICII Militis purpuratorum Christi testium, quorum sacra Lipsana isthic pio populi affluxu, colitur religiosè. ex Martyr. Canis. & Lippeloo* XXI.

EMBRICA Urbium CLLVIÆ facile princeps magno in Virginum Conuentu, cultu solemni peragit Festum S. AGNETIS V. & M. ibidem sacris Exuvijs & Patrocinijs nomine celebris, quæ è prima nobilitate, vixdum annos nata

tredecim

IANVARIVS.

tredecim candidum pudoris florem, sanguinis sui purpurâ pinxit. Ex Annal. & Vita.

XXI.

Eodem honore gaudet *ad RVRAM S. HILDEGERMVS* senior, qui opere, ac sermone potens, spiritu planè Apostolico, per *Marchiam, Ravenspurgum, Cluiam, Theisderbandiam, vicinâsque Prouincias,* deletis idolorum templis, Christianæ veritatis lumen circumtulit, animarumque manipulis grauis, inflammatum Deo Spiritum reddidit, *Apostolicâ coronâ æternum coronandus,* ex P. Canis. Mart. Perar. Annal.

XXI.

SUSATVM quoque *MARCHIÆ non ignobilis* Vrbs sancto suo Martyre *PATROCLO* triumphat è Trecensium primâ nobilitate oriundo, qui *Cesare Aureliano* imperante, omni virtutum genere, sed vel maximè *salutis animarum* Euangelijque inter idololatrias predicandi studio memorandus, quo eius zelo Fidei furore accensus Tyrannus post compedes, ollas, pice feruentes, aliâque exquisita tormenta Martyri incassum illata, *cervice eundem abscissa perire iussit;*

B.

forte:

fortè periturus, nisi sic periisset. ex Annal. Patr. & Mart. P. Canif. & Suriij.

XXIV.

HERVORDIÆ RAVENSPVRGII COMITATVS nobilis & ampla, sed altâ infecta hæresi ciuitas Festum recolit PVSINNÆ Virginis, cuius sacra Ossa Religiosissimus IMPERATOR CAROLVS CALVVS anno post SERVATORIS ADVENTVM M. D. LIX. Ecclesie donauit. Et applausit piæ CAROLI munificentie aether editis miraculis, cacis visum, claudis gressum, languoribus correptis sanitatem reddendo. Non pusilla PVSINNÆ Virginis, sed Palmaria sanctitatis Argumenta, ex fastis Gelianis.

XXVIII.

AQVISGRANI Imperiali intra IULIAM territorio, B. SPEI Confessoris felicissime industrie SANCTI, in hominibus Deo conciliandis, ac planè ingentibus virtutibus, rarâque patientiâ memorabilis; cuius rei symbolum dedit columba nivea; ex ore agonizantis ab astantibus in Cælum avolare visa. Felix sanè columbina anima, quæ mortales non ambulandi, sed & volan-

di

di ad superos viam docuit. Ex Apparatu Geleniano, & Annal. Perarj.

XXVIII.

Ibidem ad A Q V A S G R A N I A S sanctissimè exspiravit CAROLVS merito suo Magni nomen relinquens sub annum DCCC. XI III. etatis LXXII. nihil præter Christianæ religionis incrementum, & eternitatem in oculis habens. Novem Episcopatum Sedes, & Cœnobia, ad Alphabeti Græci numerum, quatuor supra viginti erexit. Basilicam MAGNÆ DEI MATRI visendam A Q V I S condidit. cuius dedicationem mirabilem immo stupendam faciunt Auctores gravissimi, Canisius in Martyrologio, Chappeauille in Chronicis, Placentius, & recenter ex Antiquitatibus manuscriptis T V N G E R E N S I S Ecclesiæ Rarus Chronologus R. P. Jacobus Lobbetius Societ. IESV in Gloria sua Leodiensis Ecclesiæ; totam rei seriem sic refert compendio. Optabat CAROLVS, animo & re Augustus, ad augustiorem reddendam dedicationis solemnitatem, eidem interesse tot Episcopos, quot annus dies numerat scilicet 365. aberant contra Caroli votum duo, quod impleuere quondam T V N G R E N S I S Ecclesiæ Episcopi M O N V L-

PHVS & GONDVLPHVS e monumentis suis de-
 repente progressi reliquis, ingenti mixto stu-
 pore gaudio, eousque assidentibus, donec de-
 dicatione Basilicæ peractâ, acceptâque à Leone
Christi Vicario benedictione discessêre, & suis se
 ipsi sepulchris reddidêre, scenâ nimirum peractâ,
 cuius ergo venerant. Hac prodigiosâ solemni-
 tate impletâ, alteri, S. SVIBERTI scilicet *Canoni-*
zationi, Cesaris Insulæ CAROLVS adstitit, quæ
 prima omnium solennis fuit, & cui sacrum
 augustumque lumen addidêre tum ipse Leo
Pontifex Max. tum *Cardinales,* tum *Archiepiscopi,*
 & *Episcopi* varijs è locis exciti. Rebus Ecclesia-
 sticis in hunc modum rite ordinatis, *Syriam,*
Hispaniamque totam à Saracenis liberavit. *Ec-*
clesiam Romanam Longobardorum immanitate op-
 pressam, victis Barbaris, in libertatem asseruit.
Daniã, Sclavoniã Saxoniã, 33. annorũ Bello, idolola-
 triam abijcere compulit. Pauperes quoscun-
 que, etiam in *Syriam & Palæstinam* usque in-
 opiã laborantes benignissimè fovit. *Romana A-*
postolorum Limina Voti causâ quater, & celebrè S. *Ia-*
cobi in Galliciã ad eam semel summâ Religione adiit. *Ve-*
stem pilis Camelorum rigentem, maiorem vitæ partem ge-
 stavit & si quas animi corporisque labe contraxit,
 asperis

asperis jeunijs, vigilijs, lachrimis effusis ita de-
leuit, ut *Diuorum illi post mortem triumphus à Pa-
schali Pontifice decretus sit, celo PONTIFICIS fa-
ctum signis approbante. Eginhardus, Bauaria sancta,
Canisius, Chapeauille.*

XXVIII.

DEfert & MVNDA in *Satrapia IULIACENSI*
annuum honorem S. IRMVNDO *Confessori*
Patrono suo. Sanctus hic ex pastoriciâ simplicitate,
quasi alter AMOS, ex latebris vicinæ olim Sil-
vulæ prodiens, publicum communitatis gre-
gem pascendum suscepit, ut eâ occasione ru-
diores Diuini verbi pabulo pasceret. Aperuit
*merita eius annus M. DC. II. cum Batavus miles, va-
stato Luxenburgensi agro, per IULIAM ad suos*
rediret, inter alias vitæ militaris insolentias,
etiam templum in MVNDA diripuit, imagines
altaribus impositas disiecit, sacris se Sacerdo-
tum vestibus induit, funeribus consueto campa-
narum sono signum dedit, & statuis funeris ri-
tu, in Sanctorum ludibrium circumlatis eas
medio in templo flammis absumpsit (*Vestigijs*
etiamnum remanentibus) quas inter S. IRMVNDI
eiusque tumba, in qua quiescebat, Dei tamen

virtute vim suam igne exuente, tumbâ inquam omnino consumptâ, *ossa eius vniuersa*, sicut & *Byssus ipsa*, quâ tenebantur, *medijs in flâmis integra prorsusque intacta* (hæreticis ipsis attonitis) mansêre. His insuper accedit relatu dignissimum, *eundem sanctum IULIAM astate multorum mensum siccitate vexatâ liberâsse*; cum enim homines pecudesque extremâ siti ob aquarû penuriâ laborarêt, abiectus in preces firmâ fide, pullatâ pastoricio pedo terrâ, fontem ægris hominibus armentisque salutarem excitauit: qui & hâc nostrâ memoriâ eius passim nomen retinet S. Irmundi puteus (vulgò *Sanct Irmunde Psûz*) dicitur cuius aqua, anno & ampliùs in vase retenta, incorrupta perseuerat. *Ex publicis eius iudicij Irmundani tabulis, et Bolando.*

XXX.

EMBRICA Anniversarium agit S. ADELGVNDIS, *eius Propositis Reliquijs: S. Regis & Martyris BASINI Filia*, in Truncinio extra Gandarum, juxta Regem Patrem sepultæ. *Canis. Martyr.*

Sensit & quoque sub jdem tempus Fatalem mortis ictum IULIÆ Comes ALEXANDER eius nominis Primus, & 29. Leodiensium Princeps, cuius regiminis initia, bella excepere
Comitis

Comitis Durassij, opem ferentibus Comitibus Lo-
 raniensi & Flandria: utrinque velitationibus
 damnis illatis & acceptis, tamdiu certatum, do-
 nec pleno campo, justo prælio Durassius suo-
 rû 30000 bus unâ cû impedimentis & tormentis
 amissis, fusus fugatusque est; clade suâ docens
 honorû Ecclesiasticorû inuasores, rarò fortuna-
 tos, neque scelera diu esse felicia. Prætorîū vexil-
 lum perquam ambitiosum, ab Angliæ Reginâ
 Durassio submissum, & captum ad rei tam bene
 gestæ memoriâ, in amburbalibus, añiuersariisque
 processionibus plurimis retro annis circumla-
 tû est. Durassio deleto domi forisque Alexandro
 omnia quieta lætâque fuêre. In primis augusta
 sui Collegij Lambertiniani species, quam augustis-
 simam uno eodémque tempore præsentis, red-
 debant duo Imperatoris LOTHARII FILII, Re-
 gum. 7. Ducum. 14. Comitum. 30. Baronum. 7. ut
 jure Brustemij calamus æstu maiestatis incita-
 tus effuderit: *Pulchra es & facie illustri ac deco-
 ra Ecclesia Leodiensis, gloriosa dicta sunt de te, Cui-
 uitas Dei.* Gloriam hanc ipsius LOTHARII Im-
 peratoris & Augustæ Coniugis aduentus am-
 plificauit, quos secutus INNOCENTIUS Ponti-
 fex Max. varijs institutis supplicationibus ipso,
Palmarum

Palmarum triumphaliq̄ue CHRISTI die, eos Imperiali Corona & Insignibus Imperij, more recepto, rite ornavit, non paucis astantibus Cardinalibus, Archiepiscopis, & Episcopis, tam Lotharingicis quàm Transrhenanis 30. Abbatibus permultis, quos inter illud Orbis Christiani lumen S. BERNARDVS visebatur. Atque hi fuere ALEXANDRO, IULIÆQVE domui amœni fortunatiquē dies, exitu tamen suo tristiores, quod nulla nobis Deus bona, nisi ad alicuius adversitatis pondus vendere soleat. Papiam enim à concilio ad dicendam causam, simoniãq̄ue eluendam, solã illi invidiã gloriã comite, ut creditur, impactum evocatus, dũ justo tardius iter ingredi molitur, à morte, quæ & Infulatis & Coronatis etiã Verticibus ex improvviso quandoque imminet, præventus est ad annum 1128. Eius tamen omni invidiã fortunãq̄ue altior, nunquam intermoritura vivet Virtus, Leodiensis Ecclesiã chronico & Encomio subiecto illustrata: vir fuit magna prudentia, sagacis facundia, in humilitate præcipuus, in oratione devotus, in eleemosynis pauperum nulli fortè secundus. Ex Chapeauille, P. Iacobo Lobbetio, & Cronico. Leodiens. Ecclesiã.

Addamus

Addamus ALEXANDRO WALBODVM
 Cognatum, GODEFRIDI Ducis Montani filium, qui
 generis sui claritudinem ob eximias animi do-
 tes, & doctrinam Virtuti bellè sociatam,
 clariorem redidit dū *Stabuleti*, si Meiero credimus,
Monasticeen professus est: licet *Anselmus* id *Ultra-*
ieeti factum contendat! ut sit rarâ eius indole
 ac virtute jta captum Henricum. Imperato-
 rem loquuntur Historiæ, ut ex Religiosa qui-
 ete abstractum, & Suo Sacratio & Ecclesiæ Leo-
 diensi suavissimâ Numinis semper dilectæ suæ
 Legiæ invigilanti providentiâ, vel invitū præfe-
 cerit is autē â suscepta dignitate submissior, sibi
 soli vilescens, omnibus venerationi erat: & cum
 in funiculis caritatis, paternôque affectu om-
 nes complecteretur, distrahebatur velut in par-
 tes, vnus omnibus adesse cupiens, unicêque o-
 ptans inter ægrorum potiùs pædores, quàm au-
 læ odores, blanditiâsque versari. Hinc de reli-
 gioso vitæ rigore nihil remittens, jeunijs, Vi-
 gilijs, humi cubando, sacras ædes sine arbitris
 obeundo, continuô in seruitutem corpus re-
 digebat, & inter egenos lautiores sibi pro di-
 gnitate paratos cibos, diuite manu erogabat,
 imô horum ut nuditatem tegeret, sæpe sæpius
 C templorum

templorum ac palatij parietes altariaque peristromatibus nudabat, donec ab aulæ præfecto redimerentur, raro in tanto fastigio ac præfule exemplo, quod illustrius redditum, quando *Primarij* aulæ Ministri (sive verè, sive fictè) ei suboffensum *Imperatorem* HENRICVM, ex vulgi opinione, muneribus & ingenti Pecuniarum vî placandum suadebant, quàm ille collectam altiori instinctu totam inter mendiculorum agmina effudit, ratus longè sibi consultius futurum, cælestem, quàm terrestrem Regem placare; quod & ipse pius *Imperator* consilium dein audiens, vehementer probavit. his Christianæ pietatis operibus dum non LEGIACO modò, sed *orbi universo conspicuus* vivit D. WALBODVS, ac Deum Diuòsque tutelares, propitios facit, cum in senectute bona, febris mortis prodroma invadit, quam mente cælo intenta frequenti psalmodia, assiduâ comprecatione roburare cæpit, & vilibus stramentis superiniecto cilicio incumbere. *Ita nimirum jacere, ita excedere volunt grandes animæ; non in purpura, non in molli lectisternio, sed in asperrimo cili- cino stragulo; in quo quiescenti spectandum se illi præbet manifesta in luce S. LAVRENTIUS*

TIVS

tivs, die nominatâ *ipsum* ad se evocans. quo re-
 creatus nuntio pius *Præsul S. LAURENTIVM*, eiûs-
 que *Monasterium* ex asse heredem scripsit, & in
 terris vivere desiit, ut Cælo viveret: tam fre-
 quentibus â morte miraculis celebratus, ut
Stephanus primus *Diui Laurentij Abbas Virduo*
 accitus, veritus ne multitudinis ad opem â S.
 Episcopo referendam concursus, religiosorum
 Monachorum quietem interrumperet, *S. Præ-*
sulem rogaverit, ut crebrioribus supersederet mi-
 raculis. *An non hac illustrissima domus Juliaca,*
illustrissima anima, illustria argumenta? De-
 lituit ad annum usque M. D. CLV. Sa-
 crum pignus in *S. Laurentij Crypta* ex longa no-
 cte ab *illustrissimo Nuntio Apostolico D. Iosepho*
Sanfelicio liberatum, cum illud tumulo extra-
 ctum in eijdem Ecclesiæ Sacratio, deposuit.
 quod dum molitur, *Cælestis* quidam odor omnes
 afflavit, *illustrissimo ipso cum familiaribus,* rei no-
 vitate attonitis. Odor verò hic testis fuit, &
 index illius, quem aspirare solet eximia sancti-
 tas & virtutum odor. *Chronic. Eccles. Leodiens.*
P. Iacobus Lobbetius & alij.